

Alfred Rosenberg: Německá a evropská svoboda ducha

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Dělského potápěče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

V sobotu 15. ledna 1944 přijel do Prahy Alfred Rosenberg, aby následující den v Německé opeře (dnes Státní opera Praha) na říšské slavnosti Svobody ducha za přítomnosti vedoucích činitelů strany, státu a branné moci, přednesl hlavní projev.

A protože jeho obsah souzní s dnešní situací v Evropě a ilustruje, jak úzce je nynější její slabé a nejisté postavení spjato s událostmi, od nichž uplynulo již přes 70 let, rozhodli jsme se jej znovu uveřejnit v edici *Fascikly*.

Ukázky:

„Ale v XIX. století právě ty síly, které nás chtějí dnes „osvobodit“, snažily se jako ještě doposud nikdy v dějinách ignorovat všechna samozřejmá práva národů, opírajíce se o moc nahromaděného zlata a peněz. Nauka o světovém hospodářství, které chce zřídit nejvyšší vedení, znamená v zásadě zničení hospodářství národních.

Požadavek světové policie, který je nyní opět zvýšenou měrou uplatňován z Londýna a New Yorku, znamená, že někdo musí takové světové policii *dávat rozkazy*. Bývalé Společnosti národů vytýkají tyto kruhy, že nevytvořila ústřední moc skupin, které v roce 1914 byly ve službách Dohody, **aby** takovou ústřední mocí **zasáhla všude tam, kde by se některý národ nechtěl podrobit diktatuře světových hospodářských sil**, sdružených v bývalé ženevské lize.

Cílem tohoto duchovního směru, spočívajícího na zednářsko-„humanitářské“ základně, byla *světová republika*, a nynější snaha, dosadit nad všemi národy světového prezidenta, svědčí nejen o nedostatečném uznání svobody jiných národů, nýbrž přímo o přehnané, zpola šílené potřebě uplatnění jednotlivých osob, za nimiž se skrývají židovské hospodářské síly. Každý *univerzalizmus* předpokládá tedy světovou moc, a to znamená potlačení všech národů, které

vyrostly organicky.

Kdo sleduje vývoj dějin myšlenky svobody ve věku Židovstva, liberalismu a zednářstva, toho nepřekvapí, konstatujeme-li už dnes toto: *Liberální stát je neschopen zaručit svobodu*, protože se už sám vlivem ekonomických zájemců změnil v soukromníka, nechal si tedy uloupit moc k [...] rozhodování. Vývoj od neomezené hospodářské individuality k hospodářské tyranii, od povrchní proklamace svobody k nestvůrným kolektivistickým trustům a rdousícím koncernům musí však jednou – a to je pomsta organického života – vést ve vývoji k dalšímu hromadění, k obrovské bídě milionů a nakonec ke zhroucení. Zde vzniká pak největší nebezpečí liberální myšlenky svobody: V poznání a v obavě z takové blížící se krize, v poznání, že „černý pátek“, který jednou otrásl Spojenými státy, se může v nejhroznějším rozsahu stát globálním fenoménem pro všechny liberální státy, dějí se pokusy o *únik navenek*. Jsouce neschopni skutečně vzdělávat přebohaté životní prostory, ohlížejí se lačně po nových zemích s novými zdroji surovin, aby je rovněž vykořistili, a po odbytích, poněvadž zbídačelé miliony vlastní země nemají nakonec už vůbec kupní schopnosti. A jestliže národy nejsou ochotny podrobit se těmto kořistnickým plánům, pak přichází doba válek a sociálních revolucí.

Ale kvantita ve smyslu plýtvání surovinami, hromadná výroba pro rychlou spotřebu a hospodářské a kulturní cizopasnictví, které s tím souvisí, to je *amerikanizace světa*, nebezpečí, které hrozí dnes všem státům a světadílům.

Pod lživým pláštěm tak zvané proklamace svobody se tedy dnes odehrává největší válka proti svobodě *indogermánského ducha*. Kdyby **evropská mládež** zůstala neutrální, bylo by to s ní zlé.“

*

Na závěr slavnosti zazněla Weberova Euryanthe-Ouvertüre.

Projev Alfreda Rosenberga pronesený v Praze 16. ledna 1944. Dle vydání v Orbisu z února 1944 připravil K. Veliký (mírně upraveno, kráceno, doplněno poznámkami).